

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 126. Divionense Fœdus cum Helvetiis a Ludovico reprobatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XVI.
A.C. 1513

natu minorem conciliari, eoque vinculo inter ambos hosce Principes abs dubio amicitiae foedus conflandum, quod cum Ludovici juribus haud componi posset. Id unice adhucdum Pontificis animum erigebat, quod Ludovicus immota mente binas praescripsisset conditiones, quarum vi Renata tum nonnisi quatuor annos nata, donec viro matura esset, in Franciae aula permaneret, & Ludovico integrum existeret Mediolani Ducatum recuperare, ac possidere, donec nuptiae essent celebratae: Minus tamen firmæ rationi innitebatur Pontificis fiducia; quippe Ludovicus, ne ab Angliae Rege, atque Helvetiis opprimeretur, Cæsaris, Regisque Catholici favore summopere indigebat, quocirca quamvis ambas hasce conditiones exigere percuperet, nil tamen certius videbatur, quam quod dura necessitatis lege compulsus, ab eis tandem desisteret.

§. CXXVI.

Divionense Fœdus cum Helvetiis a Ludovico reprobatum.

Merito Helvetiorum vindictam metuebat Ludovicus, potissimum eo nomine, quod non modo pacta inter eos ac Trimollium Divione inita firmare *Memoires du Bellai liv. I.* renuisset, sed etiam per universam Europam

pam edito diplomate divulgasset, quod Sæcul. XVI.
 ipse Burgundici Ducatus Gubernatori A. C 1513.
 cum Helvetiorum exercitu foedus ineun-
 di facultatem minime concessisset, quin-
 imo etsi forte consensisset, neququam ta-
 men sibi integrum fuisset, immotas Reg-
 ni sui Leges violare; cum enim jam de-
 cem omnino anni præterfluxissent, a qui-
 bus Mediolani Ducatus coronæ suæ ad-
 junctus fuisset, nec se eum avellere pos-
 se aiebat: Præterea Sedis Apostolicæ
 nuncius Tiguri agens Helvetiis exposuit,
 permagni sua interesse, ut cum Galliarum
 Rege concordiam (*) denuo inirent; ti-
 mendum enim, ne eorum pagi, si Re-
 gem ad Mediolanensem Ducatum Austria-
 cæ Domui cedendum armis compelle-
 rent, Austriæ Ducum ditionibus omni
 ex parte cincti, quorum plurimi olim
 Austriaco imperio subjecti erant, denuo
 eidem dominatui sese subderent, si a Gal-
 lorum præsidio penitus destituti essent.
 Has ob causas sanioris ex hac natione
 partis sententia eo abibat, sedulo con-
 servandam esse Galliarum Regis gratiam,
 eidemque adhærendum: verum ceteri
 non modo ejusmodi consilium rejiciebant,
 sed

(*) Consule supra §. CXVIII. ubi Helve-
 tios, stimulante summo Pontifice, Burgundi-
 am invasisse, perperam narrabatur. Vide etiam
 §. CXXVII.

Sæcul. XVI. sed etiam hos velut rebelles, ac patriæ
A C. 1513. proditores habebant, atque illos injuriis
 afficientes, eorum domos diruebant. Haud parum etiam illorum salutem timebatur, qui in datæ fidei pignus pro Francia apud Helvetios obsides manebant, quos inter duo erant Nobiles, ac quatuor Divionenses Cives. Plurimorum Helvetiorum opinio erat, Nobiles capite plectendos, cives vero suspendio necandos. Ludovicus hanc sævitiam indignatus, tempore tamen tum servire compulsus, ad redimendam obsidum vitam pollicitus est, se quadringentesies illa aureorum millia a Trimollio promissa numeraturum, atque insuper Helveticæ nationi ducenta nummum aureorum millia numeratæ pecuniæ, ac trecenta alia millia diversis solutionibus daturum, ac demum cum eis pro Mediolanensi Ducatu triennales inducias initurum.

§. CXXVII.

Obsidum mors ab Helvetiis decreta.

Verum hujus pollicitationis amplitudo Helvetiorum animos adeo non mitigabat, ut etiam in Obsides mortis sententiam pronunciarent, eisdem significantes, quod nil ipsis reliquum esset, quam ut sese ad supplicium disponerent; cum vero Trimollii fautores omnem, qua polle-